

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

A F O N

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδὴν δικηγόρον
 Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Κύριον ἄρθρον (ἡ διπροσωπία τῆς Εὐρώπης
καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν Ἑλλήνων ἀφορσύνη). —
Μικρὰ Ἀσία (στατιστικαὶ καὶ ἄλλαι πλη-
ροφορίαι περὶ τῆς ἐπαρχίας Ρόδου). —
Ἀγγέλματα καὶ θρόλοι. — Οἱ ἐλληνικοὶ
οἶνοι ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἡπεριουσία τοῦ ἐθνικοῦ
ἡμῶν Σκόλου. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευ-
ταῖα, εἰδήσεις.

Επιφυλλίς (ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν παρα-
δείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκιᾶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 20 Ἀπριλίου 1905.

Περὶ φόβος καὶ πάλιν ἵσταται ὁ Ἑλληνισμός
διὰ τὰ ἐν Κρήτῃ συμβαίνοντα καὶ περιαιχλῶς
στένει πρὸς τὴν ραγδαίαν μεταβολὴν τῶν
ἐν αὐτῇ πραγμάτων. Χθὲς προεκαλούμεν τὸν
ἄνθρωπον τῶν ἐχθρῶν διὰ τὴν ἀπαράμιλλον τῆς
Κρήτης εὐταξίαν, ἣν οὐδ' αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ἐτόλμων νὰ προσδοκῇσιν ἐν
ᾧ, ἐφ' ἧς ἡ συμφορὰ εἰς τὴν τουρκικὴν
οἰκίαν ἀναρχία εἶχεν ἀπλώσει τὴν ἐρημί-
αν. Σήμερον θρηνοῦμεν ἀλῶα θύματα ἀελοφω-
νίου εἰριδοῦ καὶ ἀναυδοὶ καὶ ἀναποληροῦ
ἐν φιλῶν καὶ ἐχθρῶν ἀπαξ ἔτι παρεδώκαμεν
τὴν τύχην τῆς ἡμετέρας πατρίδος εἰς τὴν
ἀναιρέτου ἀπόφασιν τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν
ἐγγύων. Διότι μέχρι χθὲς κυρία τῆς ἰδίας
τῆς τύχης κατὰ τὰ τρία τέσσαρα τοῦλά-
στον ἦτο αὐτὴ ἡ Κρήτῃ διὰ τοῦ πρίγκι-
πος Γεωργίου καὶ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπρο-
σώπων αὐτῆς· σήμερον ἀναμένομεν τοῦ Τι-
του τὰ τέσσαρα καὶ τῶν τριῶν ἄλλων συν-
έλεγον αὐτοῦ, ἵνα μύθωμεν τί ἐπιφυλάσσει
εἰς τὴν πρωτότοκον τῆς Ἑλλάδος θυγα-
τρα, τὴν πληρώσαντα καθ' ὅλην τὴν ἰσ-
χυρὰν ἀνταναστηρίδα τὰς σελίδας τοῦ ἑλληνικοῦ
ἔθους μαρτυρίου, ἀ μόνον τιτάνες ῥήνυντο
ὑποσῶσι, καὶ δόξης ἀπαραβλήτου.

Ἄλλ' ἂν πληροῦται ἡ καρδία τοῦ συμπα-
 νθητικοῦ πικρίας καὶ ἀποθαρρύνσεως,
 ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες σπαράσσομεν
 ἰδίας ἡμῶν σάρκας, ἀδύνατον εἶναι ἡμῖν
 μὴ μαρτυρῶμεν καὶ τὸ αἰσθῆναι τῆς ἀ-
 νθρωπείας ἐφ' ᾗ οὗς ἡ πεπολιτισμένη, ἡ φι-
 λωποῦσα, ἡ ἰσχυρὰ Εὐρώπη ἀδικεῖ ἐξ ὑπε-
 ρούλου πλεονεξίας τὸ ἑλληνικὸν Γένος.

Η Ερινός, ἥτις καλεῖται μὲ τὸ λιτόν ὄ-
να εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, λυ-
μός καὶ μακρὴ ἐκστρατεύει ἐν Μακεδο-
νίᾳ εἰσαγάγει μεταρρυθμίσεις καὶ βελ-
τύνει τὴν θέσιν λαοῦ, ὅστις ἀναζητεῖ τὴν ἐ-
λευθερίαν τοῦ φονεῦντος χριστιανικοῦ θροῦλου,
καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ μαχό-
μενος οὐχὶ κατὰ τοῦ τυράννου, ἀλλὰ κατὰ
τὴν καταταραχνομένην ὁμοσπίαν του, καὶ
τὸν ἐνὸρμον ἀνάνδρων, δι' ἀπανθρωπιῶν καὶ
ἀνθρωπότητων, ἅς μόνον παρὰ τοῖς Χογκού-
νις δύναται τις νὰ εὕρῃ. Διότι κατὰ φρον
κεῖται, ὅτι εἰς τὴν μεταρρυθμιστικὴν κί-
νησιν ἐν Μακεδονίᾳ προέβη ἡ Εὐρώπη ἕνεκα
Βουλγάρων σκοποῦσα δι' αὐτῆς νὰ ἐκ-
δόσῃ βαλκανίως τὴν διοίκησιν τῶν Τούρκων
ἀναθέσει αὐτὴν εἰς ἐκείνους!

Ἰλλ' ἐν Κρήτῃ τοὺς ἐκείνους· Ἐκεῖ ἐξερ-
 ῆθ' ἔλεον ἡ τουρκικὴ κυριαρχία, ἀλλ'
 σκεῖ συμφέρον νὰ διατηρῇ τὴν σκιάν τῆς
 αρχίας ταύτης, ἵνα διαγωνίζῃ τὴν ἀνω-
 γὰν καὶ παρατείνῃ αἰνίγμα, ὅπως βάρη
 ἀναπνεύουν λύσιν τοῦ δι' αἱμάτων καὶ
 ἐν δι' αἱμάτων ἀδιαφοροῦσα, ἀν' ἀδελφὸν
 τὸ αἷμα τοῦτο.

πρωταμένη εἰς τίνα ἀνήκει ἡ Κρήτη ἐκ-
ρεῖ τὸ ἐρώτημα ἀποκρινομένη, ὅτι δὲν
νά γίνη ἑλληνική, διότι . . . δὲν το
οὐκ οἱ Βούλγαροι, διότι τὸ ἀποκρούουσιν
οὐκ οἱ! "Ὅτε οἱ Βούλγαροι ἤρπαζον τὴν
τολ. Ρωμυλίαν, ἐπέτασεν εἰς τὴν Ἑλ-
ῆς γῆν καὶ ἀπέκλειε διὰ τῶν στόλων
κατατιῶν τοὺς λιμένας τοῦ βασι-
ῆ, ἵνα κὴ ἐπανέλθῃ καθεστῶς, ὅπερ
ἡ γῆν ἡγήθη.

Κατὰ τα εικοσιπέντε τελευταῖα ἔτη οὗ-
πολιτεύεται πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, δ-
πρόσωπος, ἀντιρατικῇ, ἀδίκος καὶ ὑπερ-
βούλος ἡ Εὐρώπη. Τοῦτο δὲ πρέπει βαθεῖν
μελετήσωμεν καὶ κατανοήσωμεν οἱ Ἕλλη-
Μέγα ἡμῶν ἀτύχημα εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς ἐδα-
κεν ἡμῖν νὰ ζικήσωμεν χωρὰς περικαλλέ-
πλουσίας, ὡν ἀπαράβλητος εἶναι ἡ γεωγρα-
φικὴ θέσις διὰ τὴν παγκοσμίαν ἐμπορίαν καὶ
τὸ ἐν τῇ Μεσογείῳ πολιτικὸν κράτος. Ἀπὸ
λοκερδῆ φίλον οὐδένα δυνάμεθα νὰ ἔχωμε
καὶ σύμμαχον ἄλλος δὲν ἀπέμενον ἡμῖν ἡ
ἡμέτερά συνέσις καὶ ἀγνὴ φιλοπατρία.

Καταστῶμεν διὰ τοῦτο ἰσχυροὶ, ἵνα ἐκβιά-
σῃμεν τὴν ἀγάπην τοῦ φόβου καὶ τοῦ συμ-
φέροντος καὶ συνετισθῶμεν κατασιγῶντες ἐλα-
φὰς ταπεινὰς φιλοδοξίας, ἑλατὰ μικρόφυχοι
πάλης, διότι οἱ κινδυνὸς, οὓς διατρέχομεν σή-
μερον εἶναι οἱ πάντων δεινотаτοι ἀπειλοῦνται
τοῦ μόνου τοῦ κράτους τοῦ ἑλληνικόν, ἀλλὰ τῇ
ἑλληνικῇ φυλῇ ὅλην.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΡΟΔΟΥ

Στατιστικά πληροφορία περὶ πληθυσμοῦ, ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων.

Ἐν τῷ τευχεὶ τοῦ Μαρτίου 1905 (τόμ. Β') τοῦ «Ξενοφάνους» δημοσιεύεται ὁ στατιστικὸς πίναξ τῆς ἐπαρχίας Ῥόδου. Ἐπαρχίαν ἔνοισι, ὡς ὑποθέτομεν, ὁ συντάκτης τοῦ πίνακος τοῦτου τὴν περιφέρειαν, ἐφ' ἣς ἐπεκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ διόκησις τοῦ μητροπολίτου Ῥόδου, ἐν αὐτῇ δὲ περιλαμβάνει καὶ τὰς νήσους Σύμην, Χάλκιαν ἢ Χαλκην καὶ τὴν Νίσυρον, χωρὶς οὐδένα νὰ ποιῇ λόγον οὕτε περὶ τῆς Τράκω, οὕτε περὶ τῶν ἄλλων μικροτέρων ἢ Ῥόδου παρακειμένων νησίδων.

Ἐκ τῆς ἀφώνου εὐγλωττίας τῶν ξηρῶν χριμῶν, οὓς παρσθέτει ὁ «Ξενοφάνης», διδασκόμεθα τὸ κυριὸν διδάγμα, ὅτι ἡ ἄλλοτε ποτὲ θαλασσοκράτειρα Ῥόδος, ἡ περικαλλὴς νῆσος, ἥτις ἐδίδασκε τὴν ἰκουμένην τὸ ναυτικὸν δικαίον τὸ βῆσιν ἀποτε-
ρῶν καὶ σήμερον τῶν ρυθμίζοντων τὰ ναυτικὰ ἀναλλάγματα κανόνων, εἰς ἑλείαν περιτλήθε νῦν φάνειαν καὶ ἀσημύτητα. Τρεῖς μόνον χιλιάδας Ἕλληνες οἰκοῦσι σήμερον τὸν λιμένα ἐκείνου, ἐξ οὗ πέπλεον ἄλλοτε κραταῖοι ἐμπορικοὶ στόλοι μετα-
κινούμενες τὴν παντοδαπὴν ἐμπολὴν εἰς πάσας τὰς ἀκτὰς τῆς μεσογείου καὶ τουρκικῆς ᾧλλων καὶ ἐβραϊ-
κῆς ἰδιαιτέρον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς μακεδνῆς ἐλ-
ληνικῆς νήσου ἡ ἐλληνικῇ. Διότι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν κατοίκων αὐτῆς Τουρκῶν μὲν εἰναι 4200, εἰς ἑσπάρας δὲ χιλιάδας καὶ ἑπτακοσμοὺς ἀνέρχονται ὑπὸ τοῦ «Ξενοφάνους» καλούμενοι ξένοι, ὄντες ἀληθῶς κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐβραῖοι, οἱ αἱ κύριοι οὗ μόνου τῆς πρωτεύουσας, ἀλλὰ καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν χώρας εἰς ἀθηνικὴν οἰκονομικὴν ὑποδο-
ύσιν κρατοῦντες τὴν ὅλην νῆσον.

Τῆς τοιαύτης παρηκμῆς τῆς νήσου εἶναι πολλὰ τὰ αἰτία, ἀλλὰ καὶ γνωστότατα, ὥστε καὶ μὴ εἶναι χρεία νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτὰ ἐνταῦθα, νὰ ἀποληθῶμεν δ' ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν στοιχειώδη εὐνοαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν αὐτῇ δυνάμει, δι' ἣν δινηθῶμεν σωφρονούντες καὶ ἀναπλάσωμεν αὐτοὺς, καὶ ἐγχύσωμεν νέαν δύναμιν καὶ σπρίγγος πρῶτι πάντων διὰ τῆς ἐκπαίδευσως, ὅπως ἐπανεέλθῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ ἐξέλειπεν ἐξάρσειν τὰ τοῦτο ἀποτελοῦσα ἐν μέσῳ τῆς καταπηλῆσης· δραστηριότητος, ἣν σκορπίζουσι σχεδὸν εἰς ἅν πάσαι αἱ ἐλληνικαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου αἰ-εὶς ὑπὸ Τουρκίαν ὥς καὶ αἰεὶ τὴν Ἑλλάδα εὐτυχῆσασαι περιληφθῶσι Διότι εὐτυχὲς πάσα ἡ ὑπαίτιος ἡμετέρα εἶναι γνηρίως ἐλληνικὴ ὑπὸ Ἑλλήνων κατοι-μένη ἀποκλειστικῶς, ἀσχημάντου ἐντελῶς ὄντος ἁριθμοῦ τῶν Τούρκων, οὐτὶνες σποράδην ἀπαντῶ- εἰς τὰ χωρία τῆς Ῥόδου.

Οἱ τριγύλιοι Ἕλληνες τῆς πρωτεύουσας τῆς α
δου ἔχουσι 8 ἐκκλησίας μετὰ ἐννέα ἱερέων, ὧν σ
εὐπαίδευτοι· σχολεῖον διτατάξουν, ἐξ οὗ εἰκ-
α, ὅτι λειτουργεῖ καὶ μὴ γυμνασιακῇ τάξει. Μ
τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐφοίτησαν κατὰ τὸ πα-
θὼν σχολεῖον ἐτος 280 ἄφρονες, ἐδιδάξαν δὲ ἐν
τῷ ἐπτά διδάκαλοι. Ἡ ὑπὲρ τοῦ σχολείου τοῦ-
η
δαπάνη τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος ἀνῆλθεν εἰς
το
οὐκ αἰτίας· ἵστας 350. Παρηναγογεῖται ἡ ὁμογενὴς
νότης ἔχει δύο μετὰ δεκά ἐν δὲ τῷ τάξεων, ἐν
εἰ
ἐδιδάξαν ἐξ διδασκάλισσαι περὶ τὰ 260 κορίτσια.

Ἐδραπνήθησαν δὲ ὑπὲρ αὐτῶν 200 τουρκι
λίρα.

Πρὸ δέκα ἐτῶν ἡ κατάστασις τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἐκπαίδευσως ἦτο αὐτόχροημα χειρίστη, μεγάλως ἐβελτίωσεν αὐτὴν ὁ αἰνευμένος μητροπολίτης Κωνσταντίνος Ἀλεξανδρίδης, ὁ πρὸ δύο περίοιτου ἔτι ἀποβύσας Κυζίκου μητροπολίτης γενόμενος. Ἐὰν τοῦτον τὸν ἄνδρα μετ' ἐγγληματικῇ μακροχρόνιᾳ ἐγκατάλειψιν καὶ ἀδιαφορίαν Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν καὶ Προξένων οὔριτε τοὺ ἑλλησιν, ὅτι ἐβήθη τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ἀναζωπυρήσεως τῶν ἑλληνικῶν γυμνασίων ἐν τῇ θεσπείᾳ νήσῳ. Ἐξ ὧν τὰ ἀριστα διαμέμθη καὶ πρὸδοκῶμεν, ἰδίᾳ δὲ τοῖς φωτισμὸν τῆς ὑπαιθρου χώρας τῆς κοινωμένης ὑπὸ τὴν πλάκα πρωτοφανοῦς τυραννίας καὶ βαρβαρότητος πνευματικὸν ὕπνον ὁμοιάζοντα πρὸς ἀληθινόν θάνατον.

Τριάντα· κόμη οἰκουμένη ἀναμίκτως ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων. Ἐκεῖνοι μὲν ἀνέρχοντα εἰς 700, οὗτοι δὲ εἰς 225. Οἱ ἡμετεροὶ ἔχουσι μίαν ἑκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως, διατηροῦσι δὲ τετρατὰς ἐκὼν δημοτικῶν σχολῶν μετὰ δύο διδασκάλων, εἰς ἃ ἐφοίτησαν 80 παῖδια. Ὁ «Ξενοφάνης» δὲν πληροῖ ἡμᾶς, ἐὰν εἰς τὰ παῖδια ταῦτα περιλαμβανόνται καὶ θῆλει. Ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 50 τουρκικὰς λίρας.

Κρίσημαστή - χωρίον αμειγώς ελληνικόν, ουδ' ἑλληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 950 ψυχάς. Ὑπάρχει ἐν αὐτῷ μία ἐκκλησία μετὰ τριῶν ἱερέων ἀπαιδευτῶν καὶ δημοτικὴ σχολὴ τετρατάξιος μετὰ δύο διδασκάλων, εἰς ᾧ ἐφοίτησαν 100 μαθηταί. Ἡ δαπάνη τοῦ σχολείου ἀνῆλθεν εἰς 65 τουρκικὰς λίρας.

Βελλανόδα. Κώμη ἀκαριαφνῶς ἐλληνικῇ οἰκουμένη ὑπὸ 1100 ψυχῶν. Τὸ ξενικὸν ὄνομα τῆς ἰατρικῆς ὑβόλας προέρχεται ἐκ τῶν χρόνων τῆς δεσποτείας τῶν Ἰπποτάδων. Ἡ ἐλληνικὴ αὕτη κοινότης ἔχει· μίαν κκλησίαν μετὰ τριῶν ἀπαιδευτῶν ἱερέων καὶ τεσσάρτοιον δημοτικὴν σχολὴν μετὰ δύο διδασκάλων, οὓς ἤν ἐφορτίζουν 75 μαθηταί. Ἐδᾶπανθηθησαν λίραι τυρκικαὶ 45.

Μακρυτσά. Ἑλληνικὸν ἀποκλειστικῶς εἶναι καὶ χωρίον τοῦτο περιλαμβάνον κατοικοῦς 750 ἔχον-
τας μίαν ἐκκλησίαν, τρεῖς ἀπαιθεύτους ἱερεῖς, τε-
τατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου
καὶ μαθητῶν 45. Ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου ἡ:ο
κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος λίραι 20.

■ Αστὲς. Μικρὸν χωρίον ἑλληνηκὸν περὶ ἔχον 200 κατοίκους. Ἔχει μίαν ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ γραμματέιον, εἰς δ' ἐφοίτησαν 10 παιδιά καὶ περ οὐ ἔδαπανήθησαν λίραι τουρκικαὶ 8.

Διαμετριά. Ὁ συνολικισμός οὗτος εἶναι μικρὸς καὶ τοῦ προηγουμένου ἀριθμῶν κατοίκους μόνον 175, πάντας Ἕλληνας. Παρὰ τὴν ὀλιγάριθμον αὐτῶν οὗτοι συντηροῦσι γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφοίσαν 12 παιδεία, δαπανήσαντες λίρας 9. Ἐχουσι καὶ ἐκκλησίαν μετ' ἐνὸς ἀπαιδευτοῦ ἱερέως.

Φολός. Ἐτι ὀλιγαριθμώτερον εἶναι τὸ ἑλλη-
νικὸν τοῦτο χωρίον οἰκούμενον μόνον ὑπὸ 125 ἀν-
θρώπων. Ἐχει μόνον ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως
καὶ σπερτεῖται σχολεῖον. Οἱ ἐπίμενον τῆς παιδεί-
ας τῶν τέκνων αὐτῶν γονεῖς ἀποστελλόμενοι αὐτὰ
τὸ σχολεῖον τοῦ ἐπομένου χωρίου, τῆς Σωρονῆς.

Σωρονή. Κατοικείται υπό 350 Ἑλλήνων. Ἐμίαν Ἐκκλησίαν μετὰ τριῶν ἱερῶν ἀπαιδευτῶν, α πολυτέλεια! Συντρεφεῖ δε τετρατάξιον δημοτισχολοῖον μετ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς δ ἐφορῆτησαν μαθηταὶ ἕκ τε τοῦ χωρίου τούτου καὶ τῆς Θεο, εἰς ἐπομεν. Ἐδαπανήθησαν δε ὑπὲρ αὐτοῦ 25 χρικαὶ λίραι.

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ συνεχίσωμεν τοῦ πίνακος τὴν
ἔκθεσιν.

ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΥΛΟΙ

Παραθέτομεν ὧδε, ἵνα δεიχθῇ ἡ θῆκη κατάστα-
 σις τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀνέλαθε τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς
 Μακεδονίας φονεύων ἑλλήνας καλοῖντας, γέρον-
 τας, γυναῖκας, παῖδα, τὸ ψῆμα του ἐν Βάσει
 συγκροτηθέντος βουλγαρικοῦ συλλαλητηρίου. Ὁ
 ἐκμανεὶς ἐκεῖνος ὄχλος ἔλαβε τὰς ἐπομένας ἀπο-
 φάσεις :

1ον) Ἐκφράζει τὴν περιφρόνησιν τοῦ πρὸς τὸ ἄνθρωπον ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν διοργανοῖ λησταικὰς συμμαχίας κατὰ τὰ ἀποστατεῦταιον βουλγαρῶν ἐν Μακεδονίᾳ. 2ον) Παρακαλεῖ τὴν κυβερνήσιν νὰ μετεἴθῃ πάντα τὰ δυνατὰ μέτρα πρὸς καταπίεσιν τῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν. 3ον) Παρακαλεῖται ἡ κυβερνήσις νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἑλλήνων δηγκῶν ἐν Βουλγαρίᾳ διὰ τὴν δώσῃ νὰ ἐνοηθοῦσιν οἱ αἰσχροὶ Ἕλληνες. 4ον) Ποιεῖται ἔκκλησις πρὸς πάντας τοὺς βουλγαροφίλους

ἐνωθῶσιν εἰς ἓν σῶμα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐν
Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν μας. 5ον) Ὁ Ἐπιφορτιζὴν τὴν
Γραφεῖον τοῦ συλλογηθῆσιον νὰ προῶῃ εἰς τὴν εἰσὶν
πραξὶν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν παθόντων βουλῶν
ῶν ἀπὸ τῶν θηοιωδῶν τῶν ἑλλήνων».

Εἰς τὰς αἱμαῖας ταύτας τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος οὐδὲν ἀποκριθῆναι καταδέχεται περιοριζόμενον ἀπλῶς ἐπαπαλᾶν τὴν δῆλωσην τὸν, οὗ δὲν θὰ ἀνεχθῇ τοῦ λοιποῦ οὐδὲ θραδίᾳ ἐλληνικοῦ αἵματος τὴν ἰδίᾳ χυνομένην ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ δολοφόνων καὶ οὗ τὸν φόρον ἐνὸς Ἑλλήνου θὰ ἐκδικῇ διὰ τοῦ ὅλθρου δεκάδος δολοφόνων. Διὰ τοῦτο ἀνάνδρουν διωγμὸν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλλήνων ἀρκεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ καταστήσῃ προσηκουμένη τὴν Εὐρώπην.

— Κατὰ τὴν « Ἀληθεῖαν » Θεσσαλονίκης βουλ-
γαρικῇ συμμορίᾳ ἐξ 25 μείων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν
τοῦ ἀξιωματικοῦ Λάζωφ, καταδικασμένη ἐπὶ τοῦ
πύτου στρατοῦ προσεβλήθηρε νὰ εἰσελθῇ εἰς τὰ
πύλα διήθεν φρονούνοντα αὐτῇ χωρία, ἀλλ' ἀπεδιώ-
χθη κακῶς κακῶς ὑπὸ τῶν χωρικῶν. Ἀπει-
κισθέντες οἱ κακοῦτοι νὰ εἰσέλθωσι καταφύγιον ἔδο-
κίμασαν νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ χωρίον Κοζάντσα
τῆς Γευγελῆς, ἵλλα καὶ ἐκεῖ οἱ χωρικοὶ τοὺς ἀπε-
δίωξαν μετὰ καταφῶν. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ ἡγοῦν-
τάροι ἐπέμενον, οἱ χωρικοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ με-
ταχειροθῶσι διὰ πᾶσα πληγόμεναι μάλιστα καὶ
νὰ ἐκ τῶν κομιτῶν τὸν ὁποῖον καὶ συλλαβόντες
παρέδωκαν ταῖς ἀρχαῖς διὰ τὸ περαιτέρω.

— Κατὰ πληροφορίας τῆς ἡμετεσῆμου « Ἀνατολ. Ἐπιθεωρήσεως » καὶ ἐν τῷ νομῷ Ἀθριανουπό-
σεως ἀνεφάνησαν βουλγαρικά συμμορία δομημένα
ολιγομέτρητα καθυστερούμενα παρὰ τὴν ἀπηγὴ τῶν
ἐρχόν καταδόξωιν. Οὕτω ἐπταμελὲς συμμορία
ἐνέλαθεν νύκτινα πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς ἔκδοξας
τῶν χωρίων Κουδονέρον ἀπέκρινε τῆς Βιζύης δίσωρον
πρὸς σκοπῶν ληστρικῶν λύτρωσιν. Ἀλλ' ὁ Ἕλληνας
αὐτῶς ὄψεαι νὰ διαφύγῃ, φεύγοντα δὲ οἱ βούλγα-
ροὶ ἐπυροβόλησαν καὶ ἐπλήρωσαν εἰς τὴν χεῖρα.
Ὅχι ἦτοιν οἱ λησταὶ ἐτόλμησαν νὰ εἰσελθοῖσι καὶ
εἰς τὸ χωρίον καὶ καταλαδόντες τὸ καρφωμένον τοῦ
Ἑλλήνου Συργιανοῦ ἤρπασαν ὅσα χρήματα εὗρον
καὶ ἀπέλθον ἀνετόλμητοι.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνάδελφον δύο συμφοραί
 οὐλαγρικαὶ διεκδικοῦσαι φαίνεται ἀποκλειστικὴν
 κατὰ τὴν ἐλευθερωτικὴν! ἑκμετάλλουσιν τῆς
 παρχίας Μενελάου συνεπλάκησιν πρὸς ἀλλήλας
 ἡδὲ τὸ χωρίον τοιγόνισι τετραῶρον ἀπὸ τῶν
 ἐλευνίων καὶ ἐμβαλεν εἰς νεκροῦς ἡ μὲν ὑπὸ
 τὴν Σανδάνωφιν ἀμφερίαν τέσσαρας, ἡ δὲ ὑπὸ
 τοιγάνωφιν τρεῖς ἀνδρας.

— Τῇ αὐτῇ συναδέλφῳ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης, οὗ ἡ συγκέντρωσις στρατοῦ εἰς Μακεδονίαν ἐξακολουθεῖ ἀδιόκοπος. Οὕτω διὰ τοῦ ἐλλομένου ἀποστολοῦ (*Μίνας*) ἐφθασαν εἰς τὴν πόλιν τὴν 1517 κληρωτοὶ τοῦ Γ' στρατιωτικοῦ σώματος καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μακεδονίας.

—Τὸ ῥωμαϊκὸν «Βῆμα» ἔχει ἐν Θεσσαλονίκῃ
καποικίην τινα Ῥωδῶν Φοδ' καλούμενον,
οὗς ὑπερέβυλε καὶ τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν κα-
ταστάσιν. Τὸ ἀξιότιμον τοῦτο ὑποκείμενον ὄφρα μὲν
τοὺς τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀνάνδρους καὶ ἱσθ-
μὴ τοὺς Βουλγάρους ὡς ἥσας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν
Ζαγορισταίην τελεσθέντα ἀνέκρους πρῶμυαν καὶ
χωρὶς παρουσίαν τοὺς Βουλγάρους ὡς ἀδύνα-
τον ἀνακταὶ καὶ παρθενικὰ θύματα τῆς ἑλληνικῆς κα-
ταστάσεως. Ἀλλ' ἄδικον ἔσθ' ἵνα, ἐὰν περιελθῇ
μετ' ἐλπίσιν τὸν ἰταλικὸν τύπον εἰς τὴν κατη-
γορίαν τοῦ «Βήματος». Ὁ ἐν Ῥώμῃ ἑταίριος
τῶν ἀνταποκριτῆς γράφει ἡμῖν, δι' ἐγκριτὰ φύλλα,
ὅτι «Popolo Romano» καὶ τὸ «Giornale
Italiano» ὑπεραμύνονται τῶν Ἑλλήνων δικαιο-
σύνην τὴν ἐν Ζαγορισταίῃ ἐκδικεῖν ὡς ἀνάγ-
κον, εἰς ἣν κατεδίδασαν τοὺς Ἕλληνας αἱ ἀνάν-
δροι δουλοφονίαι αἱ ἐπὶ τὸν Βουλγάρου διαπραγ-
μασάσας.

Τὸ αὐτὸ μισελληνικὸν πνεῦμα ἐμαρτύρησε
δογματικὸν (Βῆμα) πραγματευθέν τὰ ἐν Κρήτῃ
ἰγμάτα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐσπευσε νὰ ἐξαγ-
γῇ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μετὰ προδήλου
ρεκαλκίας τὴν ἀπόφασιν τῶν πρέσβων τῶν
τῶν Δυνάμεων Ρωσίας, Ἀγγλίας καὶ τοῦ ὅπου-
των ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας Τυτίνῃ περὶ τη-
εως τοῦ ἐν Κρήτῃ καθιστώτος, ἐχλεύασε δὲ
τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν πόθον
Κρητῶν περὶ ἐνώσεως. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι
ἀελαστῇ καὶ ἀκύνδονα διὰ τὸν ἑλληνισμόν,

ἡμῶν θρησκείας καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς ἀθανάτου
γλώσσης.

Ἐὰν τὴν ἑσθὴν καὶ ἀσχετοῦσαν οὐκ ἔχον
ἦν ἐκλήρου ἱεροῦ θύοντος πᾶσαν ἑλληνικὴν καὶ
κατὰ τὴν οὐσίαν, ἐσθλὴν τῆς Μεγάλης Παρά-
και κατὰ τὴν ὡρὰν ἀρετῆς, ἡ δὲ ἡ δόξα
πλεῖστα τοῦ Συντάγματος διὸν ἐχούσης οὐδὲ πε-
ρισσεύσαντος πεντηκοντα τοὺς ἀσχετοῦσαν
λεῖψας προσηκούντων καὶ καθ' ἡν τίσασαί
ἐκείνη διατασσόμενον περιφερόμενον ἐν αἰ-
σθητοῦσι καὶ πενθόμενοι καὶ κατασκευάζοντες
τῆς θύου, διὰ τὴν ἑσθὴν ἐκείνην θρησκευομένην
κίνησαν, τὴς ἰδόντας ἐν παρατήρησιν ἐς τὰς ἐκ-
τάδας ἐκείνης τὸν προσηκούμενον ὁμογενὲς τὸν
ἐν ἑλῆ λαβράτα οὗτος ἵστατο ἰσχυρὰ καὶ οὐκ ἄν-
τακτοῦσθαι ἐκφοροῦσθαι ἐν τῇ ἐπὶ αὐτὴν καθόλου
ἀνταρξίᾳ; Ἡ δὲ ἰδὼν τὴν ἐν διαγνώσει
ἐκφοροῦσθαι ψεῖδα, δι' ὃν ἐπαύλοισιν ἀναπα-
ύσας ἐχρῆς, ἐπὶ τὸ κλονιζόμενον ῥήγμα, με-
παρκαλοῦσθαι τὸν κερδὸν ὁμοίωμα τοῦ ἑστα-
μένου, ἐπὶ τὸ ἀτελεύτητον ἀπὸ σταυροῦ καὶ
ἐπὶ τὰ Παρά αὐτὸν ἀποκρίματα, ἅπαντα ἐποφω-
ρῶντος; ἢ ἅπαντα ἡμετέριον τοῦ ἑλληνικοῦ
καὶ στασιάζοντος φρεσίνων ἐς ἐνδοξίαν
θεοῦ διὰ μᾶλλον τὰ ὅλα, ἐκείνου φωνάζον-
τος ἀποκαθηλωθέντος θεοφρονοῦντος τὸ ὅλον
δυσῆτος τὸν ἐκπομπὴν αὐτῶν σπυρίων ἐν
τοῦ ἐν ἐκείνῳ καὶ ἐκείνῳ ἀπαυομένου τῆς
φύσεως, τὴν μυστηριώδη τὴν λυγρὰν γλῶσσαν
δι' ὃν ἐδίδοντο τοῦ ἑσταμένου πρὸς διέξιν

212

αὐτοὺς ἀνίστασιν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ καὶ ζῶντες ποιεῖ
θανόντων ὁσίων καὶ ταπεινῶν, Ἰησοῦς, ὁ Θεὸς
τοῦ ἡμῶν, διὰ πολλὰ ἐλεησιμώδη καὶ
καταθέμενά σου. Τὸν ἡμετέραν καθάρσεων
παιδὸν τὸ τέλος, ὁ γλυκύτερος τοῦ σπαραξοῦ μὴ
καὶ ἐλπίσεων τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἰς με-
θορίας καὶ ἐνδοχρῶν τὸν βραχίονα ἡμῶν
τὰ μεγάλα ἔργα τῆς ἐκρίψεως τοῦ κακοῦ,
δηλητῶν τὴν χαρὰν τοῦ βίου τοῦ περὶ σου
σου λαοῦ! Ἀλλὰ διεκρινάμεν ἡμεῖς ἐν τοῖς
ἐργασίαις ἐκείνοις καὶ τοῖς διὰ αἱ Ἀββῶτα καὶ
τὰς δομημένας αἱ μύλλων καὶ μύλλων ἱκανὰ
ἐκείνοις κατα τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ μέλλων
πλήθους τῶν ὁμογενῶν καὶ νὰ ἐκκοπῶν ἀπὸ τοῦ
πλάτους τῶν καρδίων αὐτῶν διὰ ζωοποιήσεων
ἐργασίαις τοῦτοις ἡμεῖς τοῖς ἐκλεκτοῖς ὑποταγμένοις
τῇ μερίτῃ τῶν ἐθνικῶν ὑπερησίων, διὰ

[illegible]

ς, ὅτι καὶ τὰ ἐν τῇ γραφομένῃ γλώσσῃ μόνον χρὴ στοιχεῖα δύνανται ἀλλάττειν ἐν ἐισαχθεῖσιν ἐξ αὐτῆς, ὡς ἡ οὐλομένην, διότι ἡ ἀνάγνωσις εἶνε συναναστροφὴ, ὥς, ὡς χαρακτηρίζεται εὐστόχως ὑπὸ τοῦ Οὐδίνεϋ. (ὡς ἔλεγε ἑλληνικὰ γλωσσικὰ στοιχεῖα δὲν ἔχουσι βεβαίως

[illegible]

